

UN ACT FILANTROPIC

Primum spre publicare scrisoarea de mai jos de d-ra D-ra Eugenia Petrovici, învățătoare, abonata noastră :

Stimate Domnule,

Vă rog a publica în revista D-voastră, scrisoarea de mulțumire ce am onoare a vă adresa :

„Sub-semnata, învățătoare din Cătuna Delești, Comuna Chetrești, jud. Vaslui, aduce viile sale mulțumiri persoanelor caritabile, ce au bine-voit a ajuta cu câte ceva, pe un om nevoiaș, *Neculai Ciobanu* care e inconjurat de o casă de copii, din sus zisa comună, cărui i s'au furat 65 lei, singura avere ce luase de pe o vacă.

Bietul om când și-a văzut mica sumă adunată, n'a fost capabil a articula nici o vorbă : bucuria prea mare îl muțise.

Iată numele caritabilelor persoane cât și sumele donate :

Ana Petrovici 1 leu, Eugenia Petrovici 2 lei, Gheorghe Petrovici 1 leu, Alexandru Petrovici 1 leu, Th. Husanu 1 leu, C. Călin 50 bani, I. Dambu 50 bani, Gh. Bobârnaș 50 bani, Gh. Huțu 60 bani, V. Diaconu 1 leu, M. Ignat 1 leu, St. Ciohadariu 1 leu, I. Bobârnat 50 bani, Gh. Dibu 30 bani, Iser Marcu 2 lei, St. Căsu 1 leu, Gh. Baban 50 bani, V. Dobranici 50 bani, V. I. Suflet 50 bani, I. P. Ștefănică 50 bani, N. Benescu 1 leu, V. Cătrută 50 bani, C. Potop 50 bani, A. Râșcan 1 leu, A. Bobârnat 50 bani, Simina Slabu 10 bani, Mihaï Slabu 20 bani, N. Teodorescu 1 leu, V. Olariu 1 leu, B. Aronovici 20 bani, Vasile Bobârnat 50 bani, Gh. Lefter 50 bani, E. Fleuriand 1 leu, Al. Râșeanu 1 leu, I. Romașcan 50 bani, I. Niță 20 bani, Preot I. Manolache 1 leu, Gh. M. Cioreșcu 30 bani, C. Obreja 30 bani, O necunoscută 1 leu, L. Carp 50 bani, Grossvald 30 bani, Farmacia la Providența 1 leu, T. Popescu 50 bani, Un necunoscut 50 bani, I. Donos 50 bani, I. Matei 50 bani, Gr. Popovici 50 bani, Gr. Ignat 50 bani, V. D. Dabija 50 bani, N. Căpița 50 bani, M. Ananescu 50 bani, O frunză din Vaslui 50 bani, I. Michini 50 bani, I. Talpeș 50 bani, I. C. Apostol 50 bani, Grigoriu 50 bani, C. Vasilache 50 bani, A. ticamis 50 bani, V. Vasiliu 50 bani, D. D. Pădure 50 bani, N. Bălănta 50 bani, Mădărcaș 50 bani, E. Sandulescu 50 bani, Gh. Alexandrescu 50 bani, N. Peptu 50 bani, I. Cogălniceanu 50 bani, A. Mărdărescu 50 bani, A. Batâr 50 bani, V. Gandor 50 bani, L. Vasiliu 50 bani, Cecilia Sion 50 bani, I. Haulică 50 bani, Sm. Dimitriu 50 bani, I. Andriescu 50 bani, C. Dimitriu 50 bani, Ilic Popescu 50 bani, D-na E. R. 50 bani, Profira Săvescu 60 bani, Aurelia Galați 50 bani, D. Perlmutter 2 lei, Un muritor 50 bani, C. Ornescu 1 leu, M. Brânzac 15 bani, C. Șubă 20 bani, I. B. 20 bani, I. Olariu 1 leu, I. Ciocărlie 1 leu, St. 50 bani, Andrei Corivan 50 bani, * 50 bani, A. Negru 1 leu, Petru Hagiu 1 leu, S. Diacon 25 bani, M. Grecu 30 bani, Gh. Romașcu 1 leu.

Cu toată stima,

EUGENIA PETROVICI.

Din literatura poporană nescrisă

*Foae verde de cucută
Doamne-ajută cui sărută
Și prestele cui iubește
Și bate-l pe-âl de preste.
Miroș-i-ar gura florii
Cui iubește 'n sărbători.
Și țâțele micșunele
Cui iubește 'n Sâmbziene.
Foae verde bob năut
Cine 'nșală pe voinic?
— Ciupagu de borangic
Fustă albă și cicic
Aea 'nșală p voinic.
Vezi voinicu-alimănit
Că unde vede nevasta*

*Răsucesce mustata...
Foae verde matostat
Cui naibi n'ar fi drag
Barbă neagră pe pept alb?
Să mă joc cu țâțele
Ca vara cu merele.
Să mă văd stăpân pe țâțe
Ca Sârbu pe lubenițe.
Să mă văd stăpân pe pat
Ca Sârbu ne zarzavat.*

*Foae verde florii mărunte
Marito cu sorturi multe
Cu părul tăiat pe frunte,
Zi măti să te mărite
Că țîău eșit vorbe multe.
— Las'să easă că nu-mi pasă
Mă iubesc Zapcii de plasă,
Logofeții nu mă lasă,
Primarii mă chiam'acasă.
Pân' m'ar vedea cu pripas
Pripasu' să-l botez eu
Și să-i puî numele meu,
Și când ț-o fi dor de mine
Să strigi copilu pe nume:
Na la maica Ghită țată,
Că dau lu tațtău guriță.
Foae verde matostat
Șapte lei ș'un ban ț'am dat
De ț'ai cumpărat bumbac
Și ț'ai făcut cârpă 'n cap
Și cămașa pe bărbat
Că eraî de ris in sat.
Maria neică Marie
Te-a dăruit mă-ta mie
Din mică copilărie.
Hai cu neica 'n haiducie
Ce-oî câștiga să-ți dau ție
De-oî câștiga miî de lei,
Marie să fie-ai tăi,
Mariuță păr gălbui,
Păr gălbui și retezat
Cu foaricî de diamant
Aduse de doi soldați.*

Spuse de Gheorghe Nică Bou din com. Breasta Doljiu.

ST. T. TUȚESCU.

BIBLIOGRAFII

*Subt tipar s'a pus un elegant volum de
nuvele și schițe, cu suggestivul titlu*

DIN VIAȚĂ

*in care colaboratorul nostru cunoscut, d.
V. Gh. Gherasimescu va da la lumină o
mare parte din scrierile sale.*

*Cum volumul nu va costa de cât 1 leu,
coprinzând aproape 100 pagini, el va fi la
îndemâna tuturor iubitorilor de literatură.*

* * *

La **Grande Encyclopédie**, désireuse de donner satisfaction à ses souscripteurs et de terminer dans le plus bref délai cette grande œuvre, met en vente cette semaine, presque aussitôt après la publication du tome XXVIII, les 679e et 680e livraisons. Nos lecteurs jugeront de l'intérêt que présentent ces fascicules par l'énumération de quelques articles qui y sont contenus. Ainsi: **Rapière**; par M. Maurice MAINDRON; **Raspail**, par M. R. SAMUEL; **Rat**, par M. E. TROUSSART; **Rattazzi**, par M. Félix HENNEGUY; **Ravenne**, (Histoire et Géographie), par M. Philippe BERTHELOT; **Rayons x**, **Réaumur**, **Recrutement**, par M. L. SAGNET; **Réalisme**, par M. LUQUET; **Reboisement**, par M. G. BOYER; **Récamier** (Mme), par M. H. MONIN; **Récompenses et punitions scolaires**, par M. E. BLUM, etc., etc.

Prix: de la livraison 1 fr., du volume broché 25 fr., du volume relié 30 fr.

Envoi franco d'un fascicule spécimen de 16 pages contre toute demande affranchie adressée à la Société de la **Grande Encyclopédie**, 61, rue de Rennes, Paris.

EMILE RICHEBOURG

LIMBUTA

(Sfârșit)

Până aci bătrânul vier pâruse forțe calm; s-ar fi putut crede că n'avea nici o conștiință despre gravitatea situațiunii sale. Dar, când se găsi numai de cât în fața procurorului regal și judecătorului de instrucție, adică înaintea măreției justiției deveni neliniștit, se turbură și perdu toată siguranța sa.

La aceste cuvinte ale judecătorului de instrucție :

«Lopalut, ai comis o omucidere», deschise ochii mari ca și cum n'ar fi înțeles.

„Ai comis o omucidere, repetă în mod serios magistratul, ai omorît...”

— Domnule judecător am omorît un magnian.

— L'ai omorît, o mărturisești ?

— O mărturisesc, domnule judecător,

— Acest magnian te provocase el ?

— Da, imi arata două coarne.

Maî multe personaje serioase opriră pofta lor de a ride. Trebuie să spun că moș Lopalut avea o mutră foarte hazlie.

„Cum ai isbutit să omori pe acest om ?” întrebă judecătorul.

— Pe magnian, domnule judecător.

— Fie, pe magnian; răspunde.

— Timeam săpălogul în mână, l-am ridicat și i-am dat o lovitură magnianului...”

O mișcare de oroare se făcu printre asistentii.

„Toată lumea știe că eu nu sint rău, domnule judecător; vă jur că asta mi se întâmplă pentru prima oară.

De data asta risetele isbucniră.

„O să ne transportăm la locul crimei, zise procurorul regal, și vom proceda la desgroparea victimei...”

Doi jandarmi se puseră de ambele părți ale lui moș Lopalut, și toată lumea eși din primărie.

O mulțime sgomotoasă se așeză după cortegiul și-l însoți până la vie.

„Aici ai omorît pe Magnian ?” îl întrebă pe Lopalut.

— Da.

— Acuma, arată-ne locul unde l-ai îngropat...”

Moș Lopalut, tot între doi jandarmi intră în via sa urmat de magistrații și autoritățile din Cluny. După ce făcu câțiva pași se opri zicând :

„Aici...”

Un fior străbătu în mulțimea, care cotropise via, nerăbdătoare de a contempla tristul spectacol care era să i-se înfățișeze. Un om armat cu o sapă înaintă și începu să sape pământul. După cinci minute el făcuse deja o groapă largă și adencă fără să descopere nimic. Magistrații sunt în general de natură calmă, dar trebuie să spunem că aceștia începeau să și piarză răbdarea.

„Am făcut aici o lucrare cu totul inutilă, zise lucrătorul, vezi bine că nu este nimic...”

Aceste vorbe fură urmate de un murmur de nemulțumire și asemenea de desamăgire.

„Lopalut, zise sever procurorul regal, nu este nici de cum aici locul unde ai îngropat victima ta.

— Vă cer ertare, domnule, aci l-am îngropat.

— Vezi chiar dumneata, nu găsim nimic.

— Vă cer iertare încă odată, domnule procuror regal, dar de mult timp François Mischut a desgropat magnianul.

— A! dar acest om este nebun, strigă magistratul.

Privea pe moș Lopalut cu mirare. El în tihnă, se plecă și ridică după pământ un enorm melc, al cărui corp însângerat eșea din coajea sa spartă,

„Dumnea-voastră vedeți că eu n'am mințit, zise el, aici l-am îngropat, fiindcă uite-l.

— Lopalut, oare ai îndrăsneala să glumești cu justiția?

— Domnule procuror, în tot timpul vieții sale, moș Lopalut, care nu este de cât un sorman om, a respectat legile țării sale, și dreptatea, și asemenea pe aceea care o represintă.

— În sfârșit, unde ai ascuns omul pe care l-ai asasinat?

— Eu să asasinez un om? O! domnilor, ați putut oare să aveți această idee?... Precum am avut onoare de a arăta domnului judecător de instrucție, este un magnian pe care l-am omorât: uite-l..

Indată, în mulțime, isbucni cel mai formidabil sgomot de ris care a fost vreodată auzit.

«Domnilor, zise atunci primarul din Cluny adresându-se magistratilor, trebuie să vă spun că locuitorii din Cluny dau, melcului său culbelcului, numele de magnian.»

Sgomotele de ris se îndoiră.

Dar magistratii și jandarmii nu erau mulțumiți.

« Lopalut interpelă cu severitate procurorul regal, cu ce scop inexplicabil ai răspândit acest zgomot ridicul că dumneata ai comis o crimă!

— Oh nu sînt eu

Ai cauzat în orașul dumitale. o mare agitațiune. Jandarmii au venit la dumta și în loc să le spuți tot adevărul, ai continuat îndrăsneala dumitale glumă lăsându-te ca să fii arestat.

Am spus adevărul jandarmilor, fiindcă am omorât un magnian.»

Magistratul îi aruncă o privire care-l forță să plece capul.

„ Ai jucat așa de bine îndrăsneala dumitale comedie că ai răușit să înșeli pe toată lumea.

Dar veți învăța pe cheltuiala dumitale că nimeni nu-și poate permite să turbure liniștea concetățenilor săi, să vorbească de scandal și să-și bată joc de forța publică. Dacă n'ai comis crima dumneata ești învinuit de un delict a cărui gravitate va fi apreciată. Lopalut, veți fi tras în judecată în fața tribunalului corecțional.»

Moș Lopalut îngălbini, și lacrimi groase îi veniră în ochi.

„ Ce să merg la poliția corecțională strigă el, ca un hoț sau ca un om rău, eu bătrânul moș Lopalut, pe care toată lumea în Cluny l numește omul bun!..

« Ah! domnilor recunosc că am avut nedreptate, mă căesc de toate acestea. aide, și cer ertare la toată lumea. Domnilor magistrați, domnule primar, și dumneavoastră domnilor autoritari, nu credeam că lucrul să facă atâta sgomot și să ajungă așa de departe, vă jur... Ah! am regretat foarte mult de toate acestea!

— Vedem, moș Lopalut, zise primarul, toată lumea știe, la Cluny, că ești un bun om; dar ce idee ciudată ai avut? De sigur dumneata n'ai lucrat fără judecată; care a fost gândul dumitale moș Lopalut? Aide, spune adevărul domnilor magistrați.

Ei bine! domnilor, o să vă spun: Am o femeie pe care o iubesc mult, fiindcă îmi este tovarășa mea de trei-zeci și cinci de ani, — am îmbătrînit alături; — o iubesc asemenea fiindcă este economică și bună menajeră. Din nenorocire, ea are un oribil defect: *este limbută* !.. Diavolul o trage mereu de limbă și am simțit, vai că, cu cât înaintează, în vîrstă cu atât ea devine mai flencănitoare. Am încercat taate mijloacele de a o sili să tacă dar în zadar, n'am reușit. Nu este asta o mare nenorocire, domnilor?

„ Ieri, am voit să încerc o nouă probă. M'am prefăcut că sînt foarte desolat întorcându-mă de la via mea: cum ea mă aștepta, m'a întrebat; atunci, după ce am rugat-o foarte mult i-am spus că am omorât un magnian și că-l îngropasem în via mea.

«Ei bine! domnilor ea n'a putut să-și ție căineasca ei limbă. Azi dimineață, ea a povestit tot vecinei, sale, care a spus alteia, și așa mai departe și tot orașul era în mișcare. Jandarmii au venit, să mă ia, m'am lăsat să mă ducă, crezând că asta o să fie o bună lecțiune dată femeii mele. Iată adevărul domnilor. ..Ah! numai dacă limbuta o fi corijată!... »

Magistrații însăși neputând să păstreze mult timp gravitatea lor, împărțiră ilaritatea generală. Fuseseră desarmați.

«Grației bune mărturisiri pe care domnul primar a făcut despre dumneata, Lopalut, te ertăm, zise procurorul regal; dar, dacă mai încerci încă o dată să-ți corijezi femeia de defectul ei, întrebunțează mijloace mai puțin violente... Ești liber.»

Vierul se fâstâci în salutări și în mulțumiri. Mulțimea începu să strige.

„Trăiască procurorul regal! trăiască moș Lopalut!“

Mulțimea e schimbătoare ca și valurile. Oamenii din Cluny cari, cu o oră mai înainte, voeau să spânzure ei înșiși pe moș Lopalut, îl însoțiră scotînd strigăte de bucurie.

Acelora cari nu o știa încă le povestea buna păcăleală, pe care și-a imaginat-o el spre a păcăli toată lumea.

Cei mai rei nu se codiră să declare că istoria melcului a fost cea mai hazlie și cea mai bună festă care a fost vreodată jucată la Cluny.

Când doamna Lopalut fu anunțată că bărbatul său era liber, era să înnebunească de bucurie.

« Dacă cel puțin tu nu mai trîncănești așa fi fericit.

— Ah! scumpul meu bărbat, îți promit că n'o să mai spuți nimic.

— Până astă seară poate, răspunse el dând din cap? Ah! trebură ca limba să te mănânce foarte mult, de oare-ce, mai bine de cât să tacă, nu te-ai temut ca să mă trimeți la ocnă! —

— Iartă-mă, omule, îți făgăduesc că nu mai spun nimic.

— Bine, vom vedea, zise moș Lopalut.

Și el dădu pentru a doua oară din cap, în semn de îndoială.

Seara, dupe prânzire, caporalul Ubinot, vorbea cu Lallois:

„ Jandarm, îi zise el, astă-zî în oraș a făcut mult zgomot pentru nimic. Noi ne am grăbit puțin să arestăm pe moș Lopalut și să încălicăm spre a merge la Macon să anunțăm magistratura; în consecință noi am lucrat cu foarte mare precipitare.

„Vezi, Lallois, continuă caporalul răsucindu-și mustața, am fi trebuit mai înainte, să nu ne credem în moșul Lopalut, și să n'ascultăm părerile decât numai în unele cazuri. Lopalut este un posnaș istet, care are tot-d'auna vre-o farsă bună de scos din sacul cu păcăleli.

» Dar sormanul om este de plâns că are de soție, o moară stricată. I-a dat o lecție strașnică; ei bine! jandarm Lallois, veți vedea că ea nu va fi corijată.

„ Eă, am părerea mea; eu zic că, atunci când cine-va are nefericirea să aibă o soție limbută, nu există decât un mijloc de a o împedica să vorbească: să-î tai limba! »

Jandarmul Lallois puse mîna la chip și zise:

„ Caporal, ai dreptate. »

Traducere de
OSCAR LĂZĂRESCU—PITEȘTI

JOCURI DISTRACTIVE

Sarada de contesa Lora din Ploești

Prima parte căutând bine
O să dai peste-o măsură,
Cea d'adua e vocală
Fără nici o 'neureătură
Cea d'atreia, cea finală
Îți dă plantă chiar pe dată,
Iară totul mănâncă bine
Ba și beau fără de plată.

Artimogriph de Sty-Apa

9. 3. 5. 18. 15. localitate istorică
17. 10. 15. 16. 3. 10. afluent al Prutului
5. 4. 20. 4. 15. 20. rege Israelit
1. 15. 5. 1. 15. 5. 15. insulă
4. 18. 4. 5. 8. 17. 2. oraș
13. 17. 5. 4. 18. 15. 14. 9. 2. 10. 3. animal geologic
2. 6. 18. 3. 10. fluviu
10. 4. 1. 20. 15. 5. 19. 2. popor antic
17. 6. 7. 10. 2. 9. 17. 5. 15. țară.

Literile de la început și sfârșit citite de sus în jos, arată două locatități istorice.

Deslegările se primesc până la finele lui Mai.

Se acordă 5 premii: câte 100 cărți de vizită elegant imprimate.

Deslegările trebuie să scrie pe cărți poștale ilustrate.

Deslegători jocurilor din No. 18

Sarada este: *Cosor* și cuvântul patrat este: *Elba, Leul, Bună, Alun.*

Au deslegat D-nele și D-șoarele: Elena Ionescu Loco; Aneta Frunză Iași; Parascchia Popescu Loco; Mița Petrescu Loco; Roti Veisberg Iași; Ana Ionescu Craiova; Constanta Panaitescu Pitești; Elvira Stoianescu Ismail; și Aretia Vladu Galați și Domnii Nicolae Gussi Craiova; Ștefan T. Stătescu Loco; P. Tomescu, Corabia; Anghel Ionescu